

u Frankfurtu.

U referatu dr. Dietricha von Knorrea i Helmuta Breiera govori se o problemima vezanim uz kompjuterizaciju muzeja, a Elmar Hahn piše o depou muzejskih predmeta Hohenloher Freilandsmuseuma u Schwabisch Hallu, koji je smješten u preuređenu zgradu nekadašnje predionice vune.

O problemima afričkih muzeja uz obrazloženje programa Nacionalnog muzeja u Mogadišu (Somalija), na čemu je pomogao Ahmed Mohamed Huri, direktor tog muzeja, govori članak dr. Angelike Tunis.

U Haagu je 1989. godine održana XV. generalna konferencija ICOM-a kojoj je moto bio Muzeji – generatori kulture, pa prof. dr. Wolfgang Klausewitz sažeto izvještava o toj konferenciji, a prof. dr. Hans-Joachim Klain s Instituta za sociologiju Univerziteta u Karlsruheu izvještava o skupštini Američkog udruženja muzeja (AAM) koja se u New Orleansu održala 1989. godine. Na posljednjih nekoliko stranica donose se redovne rubrike vijesti o novim muzejima, muzejskom kadru i razne obavijesti, te pregled svih članaka objavljenih u Museumskunde 1989. godine.

REGISTAR ARHEOLOŠKIH NALAZA I NALAZIŠTA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

Branka Šulc

Izd. Muzejsko društvo sjeverozapadne Hrvatske, Sekcija arheologa i preparatora, Varaždin 1990, Voditelj projekta i gl. urednik: Marina Šimek, 1–248, str., crteži i karte

egistar je prva publikacija u Hrvatskoj u kojoj su prikupljeni, obrađeni i prezentirani podaci o svim, do sada poznatim, arheološkim lokalitetima i nalazima s područja sjeverozapadne Hrvatske, odnosno s područja 25 općina.

Ta svojevrsna arheološka podloga poslužit će kao priručnik arheolozima, muzealcima-istraživačima, službi zaštite spomenika kulture a jednako tako i ljubiteljima starina.

Rad na ovom, vrijednom za struku, priručniku otpočeo je već 1987. godine nakon jednako tako uspješno realizirane zajedničke izložbe Muzejskog društva sjeverozapadne Hrvatske s temom »40 godina arheoloških istraživanja u sjeverozapadnoj Hrvatskoj«. Tom izložbom te pratećim opsežnim katalogom predstavljeni su rezultati arheoloških istraživanja na navedenu području i jednakovremeno utvrđena potreba za izradom Registra. Kako u uvodu publikaciji ističe Marina Šimek, »začudo je činjenica da teorija i praksa naše suvremene arheologije koja na ovim hrvatskim prostorima ipak ima zavidnu tradiciju, niti do najnovijeg vremena nije uspjela rezultirati temeljnim priručnikom, arheološkom kartom Hrvatske, a potrebe za takvom ili sličnom publikacijom sve su veće, osobito u našoj svakodnevnoj terenskoj djelatnosti kao i uz nju vezanoj problematici«.

U stvaranju Registra sudjelovao je velik broj suradnika, arheologa iz muzejskih organizacija Čakovca, Varaždina, Brdovca, Seseva, Zeline, Križevaca, Koprivnice, Kutine, Bjelovara, Čazme te Instituta za povijesne znanosti Sveučilišta u Zagrebu – Odjel za arheologiju, kao i brojni stručnjaci drugih profila.

Za potrebe Registra autori su definirali i neke od ključnih riječi za označavanje vrsta nalaza, perioda, kultura i uvjeta nalaza, utvrđujući osnove za izradbu šireg terminološkog i/ili klasifikacijskog sistema za arheologiju, što je od

osobita značenja pri radu i postavljanju baza podataka Registra, koji je i rađen pomoću računara.

Osim opsežnog predgovora, navoda geografskih osobina sjeverozapadne Hrvatske, povijesti istraživanja i pregleda nalazišta SR Hrvatske i opsežne upute za korištenje priručnikom dan je i pregled nalazišta po općinama kao i bibliografija, indeksi, kratice naziva institucija i autorski indeksi.

Redosljed općina u Registru prati njihov geografski smještaj idući od sjeverozapadu prema jugoistoku, a nalazi odnosno lokaliteti razvrstani su unutar svake općine prema abecednom redu imena mjesta. Obraden je period od paleolita do provale Turaka u ove krajeve početkom 16. stoljeća i za svaki od perioda je dana zasebna karta nalazišta. U cijelosti publikacija je velik doprinos arheološkoj znanosti i primjer za izradbu takvih registara i u ostalim područjima Hrvatske.

Redakcijom, koju su obavili Goran Jakovljević, Gradski muzej Bjelovar, Zorko Marković, Muzej grada Koprivnice, Branimir Šimek i Marina Šimek iz Gradskog muzeja Varaždin, nadalje je stručno uobličeni i prezentiran materijal u Registru.

ETNOGRAFIJA JUŽNIH SLAVENA U MADŽARSKOJ, DEMOKRATSKI SAVEZ JUŽNIH SLAVENA U MADŽARSKOJ, sv. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, Budimpešta, 1975–87.

*Venija Bobnjarić
Muzej grada Koprivnice*

vu zanimljivu publikaciju izdaje Demokratski savez Južnih Slavena u Madžarskoj. Prvi svezak je izašao 1975. godine u povodu tridesete godišnjice osnivanja Saveza, a do sada je izašlo osam svezaka zaključno sa 1987. godinom. Ideja o izdavanju

proizašla je iz potrebe za očuvanje etnografskih vrijednosti južnoslavenskih manjina, koje se iz dana u dan sve više zaboravljaju i propadaju unatoč tome što još živući stariji pripadnici tih narodnosti nastoje u pričama sačuvati duhovnu tradiciju. Od ideje do njene realizacije bilo je potrebno mnogo rada i zalaganja svih onih koji su u taj posao bili uključeni, a tu svakako treba spomenuti dr. Marina Mandića, glavnog urednika glasila, predstavnika Južnih Slavena u parlamentu. Putem ove publikacije omogućeno je da mnogi istraživački radovi o tradicijskoj kulturi Južnih Slavena postanu dostupni i na materinjem, odnosno hrvatskom ili srpskom, te slovenskom jeziku, a isto tako je i madžarskom stanovništvu i pripadnicima ostalih nacionalnosti koji žive na teritoriju NR Madžarske omogućeno da upoznaju narodnu kulturu dijela Južnih Slavena s kojima žive zajedno već više stoljeća. (A njih po slobodnoj procjeni ima: 90.000 Hrvata, 5000 Srba i 5000 Slovenaca.)

Iz mnogih članaka, koji čine osam svezaka te publikacije, mogu se upoznati gotovo sve etničke skupine Južnih Slavena u Madžarskoj, oblici njihove tradicijske kulture i način života. Osim toga, ti članci mogu poslužiti i kao pouzdana pomoćna literatura u istraživačkom radu, to više što su obrađeni ne samo prošli i već gotovo zaboravljeni elementi narodne kulture nego se bave i specifičnim oblicima očuvanja i preobražavanja tradicijskih elemenata, jer kod bilježenja nekog od običaja ili pojave u narodu ne ispuštaju se nastale promjene ili one koje su u toku. Svi prilozima su veoma zorno ilustrirani primjerenim fotografijama, crtežima, kartama i tabelama, uz stihove narodnih pjesama česti su i notni zapisi, a na kraju svakog teksta dan je i kratak sažetak